

[Indenrigsministeren]

re, hvordan de vil passe dette ind i en samlet prioritering.

Der er jo tale om, at ressourcerne er knappe i øjeblikket, både herinde, om jeg så må sige, og i amterne og i kommunerne, og derfor må disse ting indgå i en helhed for amts-politikerne, når de drøfter deres budgetter. Hvis man finder, at det er så alvorlige problemer, der er peget på her, må jeg indrømme, at jeg har meget stor tiltro til, at det er muligt for befolkningen at sige til lokalpolitikere: her er et problem, som vi beder om bliver prioriteret højere.

Men jeg kan ikke tage initiativ over for amterne i denne situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 719

4) Til økonomiministeren af:

Maisted (FP):

»Vil salget af statspapirer i 1983 påvirke renteniveauet i opadgående retning, og er det derfor, Nationalbanken ikke har sænket diskontoen og de private banker tøver med at nedsætte udlånsrenten?«

Skriftlig begrundelse

Økonomiministeren opfordrer de danske banker til at nedsætte udlånsrenten og bebrejder bankerne, at de ikke uafhængigt af en diskontosænkning fra Nationalbankens side nedsætter udlånsrenten, men glemmer at oplyse om statens behov for salg af statspapirer til dækning af det offentlige underskud.

Maisted (FP):

Det er jo forståeligt, at økonomiministeren gerne vil have, at renten falder og de private banker derfor nedsætter deres udlånsrente, fordi økonomiministeren og regeringen jo skal sælge for 100-130 mia kr. statspapirer i 1983. Jeg forstår godt aktionen, men jeg synes, det er en urimelig opfordring til de private banker, når Nationalbanken ikke vil gå i spidsen og nedsætte diskontoen. Der indgås dog trods alt en række aftaler her i landet, hvor man siger plus/minus diskontoen, og samtidig har Nationalbanken jo også den politik, at den ønsker så højt et renteniveau, at den sikrer sig, at danske virksomheder

låner penge i udlandet, så jeg synes altså, at kritikken har været forfejlet, hr. økonomiminister.

Økonomiministeren (Anders Andersen):

Jeg kunne sådan set nøjes med at besvare den første del af spørgsmålet, der lyder, om salget af statspapirer i 1983 vil påvirke renteniveauet, med et nej, men jeg skal også begrundede det, for det er jo ikke sådan, at man sælger statspapirer, der svarer til bruttokasseunderskuddet på finansloven; man sælger statspapirer, der ligger på en 75-80 pct. af bruttokasseunderskuddet, og derfor er der en del luft, som medvirker til, at det ikke påvirker renten i opadgående retning.

Jeg vil også gerne understrege, at regeringen jo sigter imod at få så lavt et renteniveau som muligt, og vi har - det vil vel alle indrømme - opnået betydeligt på det område, idet den lange rente er faldet med 6-7 procentpoints, siden regeringen trådte til.

Den korte rente er også faldet, men ikke nær i samme omfang som den lange rente. Jeg tror, at den udvikling med rentefald også vil fortsætte i den kommende tid. Hvor langt renten kan komme ned, vil også være afhængigt af, hvor høj renten i udlandet er. Vi ved jo alle sammen, at vi har et underskud på vores betalingsbalance, som skal finansieres, og vi er nødt til at føre en rentepolitik, der betyder, at der også kan ske en delvis privat finansiering, og at der i hvert fald ikke sker en tilbagebetaling af de store private lån i udlandet, for det vil, om jeg så må sige, vores valutabeholdning ikke kunne klare.

Om den anden del af spørgsmålet, netop det med, om Nationalbanken ikke har sænket diskontoen, fordi man frygter en stigning i renteniveauet, vil jeg gerne sige, at når diskontoen på nuværende tidspunkt ikke er sænket, hænger det sammen med den usikre situation med hensyn til den økonomiske politik i Tyskland og i Frankrig, som jo har været delvis lammet, fordi man har afventet valgene dernede. I Frankrig har man endnu et valg tilbage i næste weekend. Først når disse valg er overstået, kan vi få mere overblik over, hvordan situationen vil udvikle sig, og derfor synes jeg i og for sig ikke, man kan bebrejde Nationalbanken, at den på den baggrund har haft en forsigtig holdning. Men den venten ...